BIULETYN

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 24 marca 1951 r. Nr 7 Poz. 69-79

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 69 — z dnia 19.2.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Centralnego Biura Naukowych i Laboratoryjnych Przyrządów.

Poz. 70 — z dnia 26.2.1951 r. zmieniające zarządzenie z dnia 23 stycznia 1951 r. w sprawie trybu postępowania z nie wykonanymi do dnia 31.12.1950 r. inwestycjami, przewidzianymi do ukończenia w roku 1950.

Poz. 71 — z dnia 26.2.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji niektórych artykułów wytwarzanych przez terenowy przemysł materiałów budowlanych w 1951 roku.

Poz. 72 — z dnia 26.2.1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji materiałów budowlanych w 1951 r.

Poz. 73 — z dnia 28.2.1951 r. w sprawie likwidacji Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego.

Poz. 74 — z dnia 3.3.1951 r. w sprawie budowy baraków na kwatery zbiorowe dla robotników budowlanych.

Poz. 75 — z dnia 6.3.1951 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komisji do walki z korozją metali.

PISMA OKÓLNE:

Poz. 76 — z dnia 1.3.1951 r. w sprawie pokrywania wydatków kas pożyczkowo-zapomogowych.

Poz. 77 — z dnia 6.3.1951 r. w sprawie korekty planów zaopatrzenia materiałowego na 1951 r.

Poz. 78 — z dnia 3.3.1951 r. w sprawie zorganizowania kolonii letnich w domach wczasów dziecięcych w lipcu i sierpniu 1951 r.

Poz. 79 — z dnia 8.3.1951 r. w sprawie wyjaśnienia zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5.2.1951 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych.

69

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO ORAZ MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 19 lutego 1951 r.

(znak TE1E-2-7[illegible])

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Centralnego Biura Naukowych i Laboratoryjnych Przyrządów.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 22 grudnia 1949 roku w sprawie utworzenia Centralnego Biura Naukowych i Laboratoryjnych Przyrządów (Biuletyn PKPG z 1950 r. nr 1 poz. 11) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„W celu zorganizowania krajowej produkcji naukowych i laboratoryjnych przyrządów oraz przemysłowej aparatury kontrolno-pomiarowej, skoordynowania zakupów tych przyrządów oraz kontroli ich wykorzystania, tworzy się przy Głównym Instytucie Mechaniki Centralne Biuro Naukowych i Laboratoryjnych Przyrządów, zwane w dalszym ciągu Biurem";

2) § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor Biura podlega Dyrektorowi Naczelnemu Głównego Instytutu Mechaniki";

3) § 9 otrzymuje brzmienie:

„Budżet Biura jest częścią budżetu Głównego Instytutu Mechaniki";

4) § 11 otrzymuje brzmienie:

„Biuru przydziela się w użytkowanie:

1) lokal, wyposażenie i urządzenie techniczne Działu Wytrzymałości Materiałów Instytutu Metaloznawstwa i Obróbki Głównego Instytutu Mechaniki w Warszawie;

2) wyposażenie biurowe i techniczne Głównego Instytutu Fizyki Technicznej będące w użytkowaniu Biura".

5) Dodaje się nowy § 12 o brzmieniu:

„Personel naukowo - techniczny i administracyjny dotychczas zatrudniony w Dziale Wytrzymałości Materiałów Instytutu Metaloznawstwa i Obróbki oraz personel Głównego Instytutu Fizyki Technicznej zatrudniony dotychczas przy pracach Biura przechodzi do pracy w tymże Biurze".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lutego 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO w z. **R. Fidelski**

MINISTER SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI **A. Rapacki**

70.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lutego 1951 r.

(znak INIC-02-3)

zmieniające zarządzenie z dnia 23 stycznia 1951 roku w sprawie trybu postępowania z nie wykonanymi do dnia 31.12.1950 r. inwestycjami przewidzianymi do ukończenia w 1950 roku.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dn. 23 stycznia 1951 roku w sprawie trybu postępowania z nie

wykonanymi do dnia 31.XII.1950 r. inwestycjami przewidzianymi do ukończenia w roku 1950 (Biuletyn PKPG nr 4 poz. 33) wprowadza się następujące zmiany:

1) termin ustalony w § 3 ust. 1 i 2 na dzień 28 lutego 1951 roku przedłuża się do dnia 31 marca 1951 roku;

2) termin ustalony w § 5 ust. 2 na dzień 28 lutego 1951 roku przedłuża się do dnia 10 marca 1951 roku;

3) § 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Po dniu 31 marca 1951 r. roboty, które nie otrzymały pokrycia w trybie §§ 4 i 5 niniejszego zarządzenia, powinny być przez inwestorów wstrzymane i nie mogą być przez przedsiębiorstwa budowlano - montażowe kontynuowane ze środków obrotowych".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w z. **Dr St. Jędrychowski**

MINISTER FINANSÓW **K. Dąbrowski**

71.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 26 lutego 1951 r.

(znak BJ2-04-9)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji niektórych artykułów wytwarzanych przez terenowy przemysł materiałów budowlanych w 1951 r.

W celu zapewnienia racjonalnej gospodarki niektórymi artykułami deficytowymi produkowanymi przez zakłady produkcyjne podległe wydziałom (samodzielnym oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych (CHMB) przejmie wyłączną dystrybucję następujących artykułów produkowanych przez zakłady produkcyjne podległe lub nadzorowane przez wydziały (samodzielne oddziały) przemysłu materiałów budowlanych przezydiów wojewódzkich rad narodowych:

1) płyty korkowe dla celów izolacyjnych,
2) papy wszelkiego rodzaju,
3) maty trzcinowe,
4) artykuły izolacyjne chemiczne,
5) kreda mielona,
6) kreda pławiona,
7) glinka malarska (ton),
8) grysy marmurowe,
9) żwirki filtracyjne.

2. CHMB może zrzec się całości lub części dystrybucji materiałów budowlanych wym. w ust. 1 na korzyść zakładów, które je produkują, jeśli uzna centralne rozdzielanie za zbędne.

§ 2. 1. Dystrybucję, o której mowa w § 1 ust. 1, prowadzić będą branżowo właściwe Biura Sprzedaży CHMB.

2. Branżowo właściwymi Biurami Sprzedaży CHMB są:

1) dla płyt korkowych i papy — Biuro Sprzedaży Papy i Izolacji,
2) dla mat trzcinowych, artykułów izolacyjnych chemicznych, kredy mielonej lub pławionej i glinki malarskiej — Biuro Sprzedaży Artykułów Różnych,
3) dla grysów marmurowych i żwirków filtracyjnych — Biuro Sprzedaży Surowców Mineralnych.

§ 3. Do zakresu czynności Biur Sprzedaży CHMB będzie należeć:

1) uzgadnianie z wydziałami (Sam. Oddz.) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów rad narodowych, planów produkcyjnych (rocznych i kwartalnych),
2) przyjmowanie zamówień i ich rozdział między dostawców.

§ 4. Sposób ustalania cen sprzedaży oraz tryb rozliczeń określą odrębne przepisy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

W porozumieniu:

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO w z. **Józef Kutin**

72.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 26 lutego 1951 r.

(BI2-04-15)

w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji materiałów budowlanych w 1951 r.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki materiałami budowlanymi w 1951 r. w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego ustala się następujący tryb zaopatrzenia i dystrybucji materiałów budowlanych rozdzielanych przez Centralę Handlową Materiałów Budowlanych:

§ 1. 1. Ustalony niniejszym zarządzeniem tryb zaopatrzenia i dystrybucji odnosi się do materiałów budowlanych, produkowanych przez przemysł państwowy oraz do niektórych artykułów budowlanych, produkowanych przez przedsiębiorstwa terenowego przemysłu materiałów budowlanych, podległe wydziałom (samodzielnym oddziałom) przemysłu materiałów budowlanych prezydiów wojewódzkich rad narodowych, których dystrybucja powierzona została Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych (CHMB) zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 26 lutego 1951 r., znak BI2-04-9 w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji niektórych artykułów, wytwarzanych przez terenowy przemysł materiałów budowlanych w 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 7, poz. 71).

2. Szczegółowy spis materiałów budowlanych, o których mowa w ust. 1, zawarty jest w obowiązujących cennikach branżowych CHMB.

§ 2. 1. CHMB rozprowadza materiały budowlane przez:

1) Biura Sprzedaży CHMB — właściwe dla zaopatrywania odbiorców w partie pełnowagonowe lub równoznaczne;

2) hurtownie wojewódzkie CHMB wraz z podległymi im składami — właściwe dla zaopatrywania odbiorców w partie mniejsze niż pełnowagonowe;

3) placówki, wchodzące w skład organizacji Centrali Rolniczych Spółdzielni (CRS) „Samopomoc Chłopska" — właściwe dla zaopatrywania odbiorców w partie mniejsze niż pełnowagonowe;

4) placówki Miejskiego Handlu Detalicznego — właściwe dla zaopatrywania odbiorców w partie mniejsze niż pełnowagonowe;

5) inne uspołecznione placówki handlowe — właściwe dla zaopatrywania odbiorców w partie mniejsze niż pełnowagonowe.

2. Za partię równoznaczną z wagonową uważa się partię mniejszą niż pełnowagonowa, która jednak dostarczana jest przez Biuro Sprzedaży CHMB tranzytem bezpośrednio z zakładu produkcyjnego. Wysokość partii pełnowagonowych lub równoznacznych podana jest w cennikach Biur Sprzedaży CHMB.

3. Wykaz Biur Sprzedaży, hurtowni wojewódzkich i składów CHMB zawierają obowiązujące cenniki CHMB.

§ 3. 1. Dystrybucja materiałów budowlanych, przeznaczonych na zaspokojenie potrzeb krajowych, odbywa się w ramach dwóch oddzielnych pul materiałowych, a mianowicie:

1) puli rynkowej — na zaspokojenie potrzeb odbiorców rynkowych,

2) puli pozarynkowej — na zaspokojenie potrzeb odbiorców pozarynkowych.

2. Za odbiorców rynkowych uważa się osoby fizyczne i zakłady rzemieślnicze, nieuspołecznione.

3. Za odbiorców pozarynkowych, uważa się wszystkich odbiorców pozostałych, nie wymienionych w ust. 2.

§ 4. Materiały puli rynkowej są rozprowadzane na podstawie wytycznych, ustalonych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego, przy specjalnym uwzględnieniu potrzeb przodowników pracy, ofiar klęsk żywiołowych, członków spółdzielni produkcyjnych oraz członków Związków Zawodowych, otrzymujących pożyczki budowlane.

§ 5. Materiały puli pozarynkowej rozprowadzane są w drodze:

1) bezpośredniej dostawy od wytwórcy na podstawie zawartych na 1951 r. umów,

2) dostawy tranzytowej, dokonywanej na zlecenie Biura Sprzedaży CHMB,

3) transakcji, dokonywanej przez hurtownie, składy CHMB lub za pośrednictwem Powiatowych Związków Gminnych Spółdzielni (PZGS) „Samopomoc Chłopska".

§ 6. W puli pozarynkowej rozróżnia się:

1) materiały, rozdzielane centralnie, a mianowicie: kamionka kanalizacyjna, płytki podłogowe (terrakota), płyty cementowo-azbestowe (eternit) oraz dachówka,

2) materiały, nierozdzielane centralnie, obejmujące materiały pozostałe nie wymienione w p-kcie 1).

§ 7. 1. Podział rocznych kontyngentów materiałów rozdzielanych centralnie na poszczególne resorty, dokonywany jest przez Biura Sprzedaży CHMB, po uprzednim zatwierdzeniu planów rozdziału przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG) — Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych.

2. Rozbicia rocznych kontyngentów materiałów rozdzielanych centralnie na asortymentowo wyspecyfikowane kontyngenty kwartalne i miesięczne, dokonywane przez centralne zarządy lub jednostki równorzędne, podlegają uzgodnieniu z Biurem Sprzedaży CHMB.

§ 8. 1. Zamówienie na ładunki pełnowagonowe lub równoznaczne (§ 2, ust. 2) materiałów rozdzielanych i nie rozdzielanych centralnie należy składać do branżowo właściwych Biur Sprzedaży CHMB w dwóch egzemplarzach.

2. Zamówienia powinny być składane na 3 miesiące przed rozpoczęciem miesiąca, w którym dostawa ma być wykonana, przy czym należy stosować ogólne warunki dostaw, stanowiące załącznik nr 11 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 26 sierpnia 1950 r., znak: OP12-20-82 w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 226).

§ 9. 1. Zamówienia na materiały rozdzielane centralnie w partiach mniejszych, niż pełnowagonowe powinny być składane w dwóch egzemplarzach do właściwego Biura Sprzedaży.

2. Zamówienie powinno zawierać: dokładną specyfikację asortymentową zamawianych materiałów według nomenklatury cennika, przeznaczenia materiału, resort, któremu dana jednostka organizacyjna podlega, dokładny adres zamawiającego, nazwę i dokładny adres odbiorcy, szczegóły dotyczące uregulowania należności oraz żądany termin dostawy.

3. Na podstawie tych zamówień Biuro Sprzedaży powiadomi zamawiającego, gdzie, w jakiej ilości i w jakim czasie może on otrzymać zamówiony materiał.

4. Kierowanie zamówień do Biura Sprzedaży na partie mniejsze, niż pełnowagonowe, materiałów rozdzielanych centralnie nie ma zastosowania w przypadku, gdy ich realizacja następuje za pośrednictwem PZGS „Samopomoc Chłopska". W tych przypadkach zamówienia powinny być składane do PZGS „Samopomoc Chłopska", rozprowadzających materiały rozdzielane centralnie, zgodnie z rozdzielnikami, otrzymanymi od inwestorów, których kontyngenty realizują.

§ 10. Zamówienia na towary nie rozdzielane centralnie w ładunkach mniejszych, niż pełnowagonowe, zarówno na zakup natychmiastowy, jak również na zakup w późniejszym, ściśle określonym terminie, należy kierować do najbliższej składnicy CHMB lub najbliższego PZGS, w dwóch egzemplarzach.

§ 11. Wykonanie dostaw dla jednostek obowiązanych do zawierania umów planowych nastąpi w ramach tych umów, przy uwzględnieniu zamówień, udzielonych przed ich zawarciem.

§ 12. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 stycznia 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTW. KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

W porozumieniu:
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO w z. **J. Kutin**

73.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 lutego 1951 r.

(znak CE 10D-07-02)

w sprawie likwidacji Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego.

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1951 r. stawia się w stan likwidacji Fundusz Inwestycyjno-Prewencyjny utworzony zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 stycznia 1950 r. Znak: CE9D-07-01/13 (Biuletyn PKPG nr 2 poz. 23).

§ 2. Jako likwidatora Funduszu Inwestycyjno-Prewencyjnego, zwanego dalej w skróceniu Funduszem, wyznacza się Komisję Rozdzielczą, o której mowa w § 2 Regulaminu Funduszu.

§ 3. Od dnia 1 stycznia 1951 r. nie obowiązuje rabat prewencyjny, przewidziany w § 15 umów ramowych z dnia 14 stycznia i 1 lutego 1949 r. zawartych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych w przedmiocie ubezpieczeń.

§ 4. 1. Szkolenie członków zakładowych straży pożarnych będzie finansowane przez Komendę Główną Straży Pożarnych, szkolenie pracowników komórek ubezpieczeń majątkowych — przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego.

2. Finansowanie innych potrzeb, na które były dotychczas przewidziane dotacje z Funduszu, powinno odbywać się w ramach preliminarzy wydatków zainteresowanych jednostek bądź w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego (PPI).

§ 5. 1. Środki pochodzące z dotacji z Funduszu w 1950 r., przeznaczone na inwestycje, mogą być wykorzystane do 31 grudnia 1951 r., pod warunkiem włączenia ich do PPI 1951 r. jako środków własnych — w terminie do 30 kwietnia 1951 r.

2. Środki pochodzące z dotacji z Funduszu w 1950 r., przeznaczone na cele bieżące, mogą być wykorzystane w terminie do 31 marca 1951 r.

§ 6. 1. Prezydium Rady Ministrów, zainteresowane ministerstwa i Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości prześlą likwidatorowi Funduszu do dnia 31 maja 1951 r. prawozdania, dotyczące wykorzystania dotacji pochodzący h z Funduszu przez podległe im jednostki.

2. W tym samym terminie prześlą sprawozdania jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. 1. Wydatki związane z likwidacją Funduszu będą pokrywane z budżetu zatwierdzonego przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Środki budżetowe zostaną wydzielone z Funduszu.

§ 8. 1. Środki funduszu nie rozdzielone przez Komisję Rozdzielczą do dnia 31 grudnia 1950 r., po wydzieleniu budżetu likwidatora (§ 7) zostaną przekazane do dnia 15 marca 1951 r. na dochody budżetowe budżetu centralnego 1951 r.

2. Pozostałości środków pochodzących z dotacji z Funduszu w 1950 r. podlegają przelaniu na budżet dochodów budżetu centralnego w następujących terminach:

a) środki nie włączone do PPI na 1951 r. (§ 5 ust. 1) — w terminie do dnia 31 maja 1951 r.,
b) środki przeznaczone na cele bieżące (§ 5 ust. 2) do dnia 15 kwietnia 1951 r.

§ 9. Sumy nie przekazanych przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych do dnia 31 grudnia 1950 r. należności, wynikających z postanowień umów ramowych, o których mowa w § 3 niniejszego zarządzenia, podlegają wpłaceniu na budżet dochodów budżetu centralnego w terminie do dnia 30 września 1951 r.

§ 10. Likwidator Funduszu po przedłożeniu Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawozdania z działalności Funduszu, zakończy swe czynności w terminie do dnia 30 września 1951 r.

§ 11. Zarządzenia dotyczące zakończenia działalności Komisji Rozdzielczych, o których mowa w § 5 Regulaminu Funduszu, wydadzą właściwi ministrowie.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

74.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 3 marca 1951 r.

(znak BUGK-1M-16-211)

w sprawie budowy baraków na kwatery zbiorowe dla robotników budowlanych.

§ 1. W miejscowościach nie posiadających dostatecznej ilości miejscowych sił roboczych i nie posiadających innych możliwości zakwaterowania zamiejscowych robotników budowlanych, zezwala się na budowę baraków, na kwatery zbiorowe dla robotników budowlanych, zwanych dalej w skróceniu barakami.

§ 2. 1. O konieczności budowy baraków na całym obszarze kraju z wyłączeniem m. st. Warszawy decydują centralne zarządy przedsiębiorstw budowlano-montażowych na wniosek przedsiębiorstw poparty stwierdzeniem wojewódzkich komisji planowania gospodarczego co do braku lokalnych sił roboczych oraz stwierdzeniem prezydiów wojewódzkich rad narodowych o braku możliwości zakwaterowania zamiejscowych sił roboczych.

2. Na terenie m. st. Warszawy o konieczności budowy baraków decydują Minister Budownictwa Miast i Osiedli, Minister Budownictwa Przemysłowego oraz Minister Komunikacji w porozumieniu z Prezydium Stołecznej Rady Narodowej w zakresie robót wykonywanych przez podległe im przedsiębiorstwa.

Lokalizacja baraków powinna być uzgodniona z Biurem Urbanistyki Warszawy. W razie sporu decyduje Prezydium Naczelnej Rady Odbudowy Warszawy.

§ 3. 1. Baraki przeznaczone dla obsługi jednej lub kilku budów należy wznosić na terenie tej budowy, której plac najbardziej nadaje się do tego celu.

2. W przypadku niemożności takiego umieszczenia lub gospodarczo uzasadnionej celowości, o lokalizacji na innym terenie decydują z wyłączeniem m. st. Warszawy: w obrębie miast — prezydia miejskich rad narodowych, a na terenie budowy Nowej Huty — Dyrekcja Budowy na wniosek przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Baraki powinny być zasadniczo wykonywane z elementów składanych, łatwo rozbieralnych i prefabrykowanych.

2. W uzasadnionych przypadkach zezwala się na budowę w 1951 r. baraków nieskładanych, lecz wymaga to każdorazowego zezwolenia właściwego ministra.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo przystępuje do budowy baraków na podstawie kosztorysu, uzgodnionego z zainteresowanym inwestorem, obejmującego:

1) przy stosowaniu baraków składanych:
   a) przywiezienie, ustawienie i montaż elementów budowlanych i instalacji,
   b) amortyzację za okres użytkowania,
   c) rozbiórkę,
   d) konserwację w czasie użytkowania;
2) przy stosowaniu baraków nieskładanych:
   a) budowę i rozbiórkę,
   b) konserwację w czasie użytkowania.

2. Wymienione w ust. 1 koszty powinny być pokrywane w ciężar limitu finansowego inwestycji, dla której barak jest przeznaczony, w trybie przewidzianym dla tego rodzaju rozliczeń.

3. Od kosztów wymienionych w ust. 1 p. 2) potrąca się — w ramach ostatecznego rozliczenia z wykonywanych robót inwestycyjnych — wartość materiałów, uzyskanych z rozbiórki baraku zdatnych do dalszego użytku i przejętych przez przedsiębiorstwo od inwestora.

§ 6. 1. W przypadku budowy baraku obsługującego kilka budów, koszty ponoszą wszyscy zainteresowani inwestorzy z tym, że proporcjonalny ich udział w kosztach powinien być przez przedsiębiorstwo określony już w kosztorysie i uzgodniony z inwestorami.

2. Powyższe dotyczy również tych wypadków, w których barak znajduje się poza terenem obsługiwanych budów.

§ 7. 1. Minister Finansów ustali w terminie do dnia 15.V.1951 r. wysokość stawek amortyzacyjnych składanych baraków przy uwzględnieniu czasu użytkowania i wielokrotności montażu i demontażu.

2. Właściwi ministrowie dostarczą Ministerstwu Finansów nieodzownych opracowań technicznych w terminie do dnia 10.IV.1951 r.

§ 8. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Przemysłowego i Komunikacji wyda zarządzenie opracowania do dnia 20.IV.1951 r. projektów typowych baraków składanych z uwzględnieniem przepisów oszczędnościowych w dziedzinie materiałów deficytowych oraz norm sanitarno-użytkowych.

§ 9. Ministrowie: Budownictwa Przemysłowego, Budowy Miast i Osiedli oraz Komunikacji wydadzą w terminie do 15.V.1951 r. zarządzenia uruchomienia produkcji elementów składanych baraków wg projektów typowych.

§ 10. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli oraz z Przewodniczącym PKPG ustali w terminie do dnia 20.III.1951 r. normy powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasady i warunki użytkowania baraków.

§ 11. 1. Koszty zakupu baraków składanych wraz z pierwszym wyposażeniem ruchomym obciążą środki inwestycyjne przedsiębiorstwa.

2. Dalsze zakupy wyposażenia, koszty jego konserwacji oraz wydatki związane z eksploatacją baraków składanych podlegają pokryciu ze środków obrotowych przedsiębiorstw.

§ 12. 1. W roku 1951, jako w okresie przejściowym, koszty zakupu składanych baraków zostaną pokryte ze środków obrotowych przedsiębiorstw i zrefundowane ze środków inwestycyjnych poszczególnych inwestorów w ramach rachunków przejściowych.

2. Po zakończeniu budowy zdemontowany barak zostanie przejęty od inwestora przez przedsiębiorstwo odpłatnie ze środków inwestycyjnych na 1952 r. przyznanych przedsiębiorstwu, przy czym inwestor otrzyma zwrot kosztów w wysokości 25% kosztu zakupu baraku.

§ 13. Koszty zakupu pierwszego wyposażenia ruchomego składanych baraków zostaną pokryte w 1951 r. ze środków obrotowych przedsiębiorstw do późniejszej refundacji ze środków inwestycyjnych przyznanych przedsiębiorstwom na 1952 r.

§ 14. Koszty przystosowania istniejących baraków do norm sanitarno-użytkowych, ustalonych zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej zgodnie z § 10 niniejszego zarządzenia, podlegają pokryciu ze środków inwestycyjnych zainteresowanych inwestorów.

§ 15. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy budowy hoteli stałych dla robotników budowlanych, które to zagadnienie winno być rozwiązane w trybie ustalonym dla realizacji zadań inwestycyjnych w ramach planu inwestycyjnego.

§ 16. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1.I.1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **dr St. Jędrychowski**

75.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 6 marca 1951 r.

(znak TE1-KK)

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komisji do walki z korozją metali.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 sierpnia 1950 r. znak TE7A-01-75 w sprawie powołania Komisji do walki z korozją metali (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 199) wprowadza się następującą zmianę:

„§ 3 otrzymuje brzmienie:

1. W skład Komisji wchodzą:

a) jako przewodniczący: Prof. dr Śmiałowski Michał — Główny Instytut Metalurgii,

b) jako zastępca przewodniczącego — przedstawiciel Departamentu Techniki PKPG,

c) jako członkowie — przedstawiciele wyznaczeni imiennie przez:

1) Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

2) Departament Techniki Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego,

3) Departament Techniki Ministerstwa Przemysłu Chemicznego,

4) Politechnikę Gdańską,

5) Politechnikę Warszawską,

6) Główny Instytut Chemii Przemysłowej,

7) Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego,

8) Zjednoczenie Przemysłu Włókien Sztucznych,

9) Główny Instytut Mechaniki.

2. Czynności sekretarza Komisji pełnić będzie wyznaczony pracownik Departamentu Techniki PKPG".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 6 marca 1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

76.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 1 marca 1951 r.

(Znak ZA1A-33-17)

w sprawie pokrywania wydatków kas pożyczkowo-zapomogowych.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że wydatki związane z bezpłatnym dostarczeniem personelu i pomocy technicznej dla kas pożyczkowo-zapomogowych w zakładach pracy powinny być z dniem 1 stycznia 1951 r. pokrywane ze środków obrotowych danego zakładu pracy, w granicach ustalonych w obowiązujących przepisach.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **Fr. Blinowski**

77.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 6 marca 1951 r.

(Znak BI-2-03-27)

w sprawie korekty planów zaopatrzenia materiałowego na 1951 r.

W związku z zapytaniami w sprawie korekty planów zaopatrzenia materiałowego na 1951 r., Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego komunikuje, co następuje:

Zakres, formę, tryb postępowania oraz terminy przeprowadzania korekty planów zaopatrzenia materiałowego ustalą poszczególne władze naczelne w stosunku do podległych im jednostek organizacyjnych.

O ile przeprowadzona korekta planów wykaże zwiększone potrzeby materiałowe, które nie mogą być pokryte z rezerw resortów lub w drodze przesunięć między zakładami, władze naczelne mogą złożyć Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego uzasadnione dodatkowo zapotrzebowanie na materiały rozdzielane centralnie. Zapotrzebowania na materiały, dla których są opracowane tryby zaopatrzenia i dystrybucji na 1951 r., powinny być składane zgodnie z ustalonymi w tych trybach zasadami.

Zapotrzebowania będą uwzględnione w miarę istniejących możliwości.

W przypadku, gdy korekta planów zaopatrzenia ujawni mniejsze potrzeby materiałów rozdzielanych centralnie, niż przyznane na podstawie planów rozdziału, nadwyżki te ministerstwa lub władze naczelne postawią do dyspozycji PKPG, przesyłając równocześnie odpisy tych wniosków do właściwych central handlowych.

Skorygowane plany obrotów materiałowych, centralnych zarządów i jednostek równorzędnych, na wzorach PZ-F (instrukcja Nr 28 w sprawie opracowania planu techniczno-przemysłowo-finansowego na 1951 r. — zaopatrzenie), powinny być przesłane do Departamentu Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **inż. A. Wang**

78.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT URZĄDZEŃ KULTURALNYCH I SOCJALNYCH

z dnia 3 marca 1951 r.

(Znak SO4D-10-11)

w sprawie zorganizowania kolonii letnich w domach wczasów dziecięcych w lipcu i sierpniu 1951 r.

W związku z koniecznością zwiększenia liczby obiektów dla potrzeb letnich kolonii dziecięcych, należy zorganizować w lipcu i w sierpniu 1951 r. w domach wczasów dziecięcych dwa turnusy kolonijne dla dzieci — według stawek za osobodzień, obowiązujących na koloniach letnich.

W celu umożliwienia przyjęcia w okresie wakacyjnym większej ilości dzieci na kolonie letnie, należy wykorzystać w domach wczasów dziecięcych pewne pomieszczenia (np. klasy) na sypialnie dziecięce, przy zachowaniu norm powierzchni, przewidzianych dla kolonii letnich.

Po zakończeniu turnusów kolonijnych, należy w sprawozdaniach wykazać ilość dzieci, które z tych kolonii korzystały.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prosi o wydanie zarządzeń, zapewniających należyte zorganizowanie kolonii letnich w domach wczasów dziecięcych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Mgr E. Parszewska**

79.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

z dnia 8 marca 1951 r.

(Znak BU 2-H-01-215)

w sprawie wyjaśnienia zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 lutego 1951 r. o stosowaniu wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych.

W celu usprawnienia i uproszczenia akcji zawierania umów o wykonawstwo inwestycyjne, zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 lutego 1951 r. (Monitor Polski nr A-18, poz. 238) Departament Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

§ 5 umowy pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą robót budowlano-montażowych, przewidzianych w Planie Inwestycyjnym (załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5 lutego 1951 r.), postanawia, iż „istotną część umowy stanowią znane stronom „Warunki Umowne", obowiązujące przy wykonywaniu umów o roboty wykonawstwa inwestycyjnego" (załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 5 lutego 1951 r.).

Ponieważ wymienione „Warunki Umowne" ukazały się w „Monitorze Polskim", jako załącznik nr 2 do cytowanego powyżej zarządzenia Przewodniczącego PKPG i powinny być znane stronom, zawierającym umowy — nie ma obowiązku dołączania egzemplarza tych „Warunków" do każdej umowy o wykonawstwo inwestycyjne. Umowy w ten sposób podpisane, pomimo braku załącznika, są zawarte formalnie i dla stron wiążąco.

DYREKTOR DEPARTAMENTU w z. **inż. K. Jaworski**

OD ADMINISTRACJI

Przypominamy wszystkim naszym abonentom o konieczności odnowienia prenumeraty na II kwartał 1951 r. Prosimy, aby wszystkie instytucje państwowe przesłały zamówienia na prenumeratę naszych czasopism do PPK „Ruch" Oddział Warszawski, ul. Srebrna nr 12 w terminie jak najkrótszym. Prenumeratorzy indywidualni winni odnowić prenumeratę w formie przedpłaty na odnośne konto PKO. Wyjaśniamy, że niedotrzymanie terminu w przesłaniu zamówień, względnie przedpłat prenumeraty — spowoduje wstrzymanie wysyłki pism.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809. **Cena numeru 1 zł 80 gr.**

Zamówienie Nr 1573 z dn. 19.III.51. Nakład 15.000 Ukończono w marcu 1951 r. Druk „Prasa Demokratyczna", Warszawa, Śniadeckich 16. 2-B-27.840

INWESTYCJE

MIESIĘCZNIK

Organ Zespołu Inwestycyjno-Budowlanego PKPG poświęcony omawianiu całości zagadnień wchodzących w zakres planowania, analizy, finansowania i realizacji inwestycji.

Prenumerata roczna 54 zł. półr. 27 zł. kwart. 13 zł. 50 gr. 1 egz. 4,50 gr. Adres Redakcji: Warszawa, PKPG Pl. 3-ch Krzyży 5. Prenumerata i kolportaż: PPK „Ruch", Warszawa, Srebrna 12 PKO 1-1079.

BIULETYN BOR

MIESIĘCZNIK

Biuletyn Biura Organizacji Rachunkowości zawiera artykuły poświęcone pogłębianiu i rozszerzaniu wiadomości z zakresu rachunkowości i jej praktycznego zastosowania.

Prenumerata: roczna 54 zł, półr. 27 zł. kwart. 13 zł. 50 gr. 1 egz 4 zł. 50 gr Adres redakcji: Warszawa, Mazowiecka 11. Pren. i kolp. PPK „Ruch" Warszawa, Srebrna 12, PKO I-14.000.

GOSPODARKA MATERIAŁOWA

MIESIĘCZNIK

Organ Departamentu Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG poświęcony zagadnieniom metodologicznym i organizacyjnym w zakresie planowania i realizacji planów zaopatrzenia oraz gospodarki materiałowej i magazynowej przedsiębiorstw.

Prenumerata; roczna 36 zł. półr. 18 zł. kwart. 9 zł. egz. 3 zł. Adres Redakcji; Warszawa, PKPG, Pl. 3-ch Krzyży 5 Prenumerata i kolportaż PPK „Ruch", Warszawa, Srebrna 12, PKO III-1880

TRANSPORT i SPEDYCJA

MIESIĘCZNIK

Poświęcony zagadnieniom transportu i spedycji od strony ekonomicznej i eksploatacyjnej

Prenumerata: roczna 60 zł. półr. 30 zł. 1 egz. 5 zł. Adres Redakcji: Warszawa, PKPG Pl. 3-ch Krzyży 5. Pren. i kolp. PPK „Ruch", Warszawa, Srebrna 12, PKO I—1887.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA GOSPODARCZEGO

MIESIĘCZNIK

Czasopismo poświęcone problematyce prawnej z zakresu życia gospodarczego

Prenumerata: roczna 42 zł, półroczna 21 zł, kwartalna 10,50 zł, 1 egzemplarz 3.50 zł.

Adres Redakcji ul. Frascati 4. Pren. i kolp. PPK „Ruch", Warszawa, Srebrna 12, PKO I-14396.